

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/16/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614217430
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:6614217430.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Márie Kašíkovej v právnej veci navrhovateľa: AB 1 B. V., so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, PSČ 1077XX, Holandské kráľovstvo, registračné číslo: 560 07 043, právne zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, proti odporcovi: G. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. O., J. V. XXXX/X, o zaplatenie 561,41 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín z 14. apríla 2015 sp. zn. 4C/13/2015-69, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa, ktorým žiadal zaviazat' odporcu na zaplatenie sumy 561,41 Eur s úrokom z omeškania vo výške 10,03 Eur, úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 561,41 Eur od 16.01.2015 do zaplatenia. Vykonaným dokazovaním zistil, že dňa 17.04.2012 odporca podpísal úverovú zmluvu č. 42040627975000 na základe ktorej mu bol poskytnutý úver na tovar označený ako set - súprava, skriňa, konferenčný stolík vo výške 851 Eur s tým, že tento mal uhrádzať v splátkach po 35,28 Eur mesačne v počte 42 splátok do 14-teho dňa v mesiaci, zročnou úrokovou sadzbou 29,72 %, priemernou RPMN 45,23 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom 1.383,06 Eur. Súčasťou zmluvy boli úverové podmienky navrhovateľa, pričom odporca prehlásil, že tieto prevzal, s nimi sa oboznámil, sú mu zrozumiteľné, prejavuje súhlas byť s týmito podmienkami viazaný. Dňa 30.09.2014 navrhovateľ adresoval odporcovi výzvu splatením celého úveru do 15-dní od doručenia výzvy. Odoslanie predmetnej výzvy preukazoval podacím hárkom pod č. RN070460825Sk. Z výpisu čerpania, splátok a úhrad bolo zistené, že odporca uhradil sumu 990,04 Eur. Uvedená skutočnosť nebola medzi stranami sporná. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. h/, j/ a k/ Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úverov a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov platných ku dňu uzatvorenia zmluvy (12.11.2012). V zmluve nie je uvedený ako tovar bez bližšieho označenia napr. výrobným číslom tak, aby nebol zameniteľný s iným tovarom (§ 9 ods. 1 písm. h/), ďalej je v zmluve síce uvedená RPMN ako celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, avšak nie je z jej obsahu zrejmé, z akých predpokladov navrhovateľ pri výpočte RPMN vychádzal (§ 9 ods. 2 písm. j/), v zmluve je uvedená výška mesačnej splátky 30,25 Eur, počet splátok 60 a splatnosť ku každému 14-temu dňu v mesiaci, ako aj konečná splatnosť. Jednotlivé splátky však nie sú rozčlenené na istinu, úroky a iné poplatky. Len z celkovej mesačnej splátky nie je možné zo strany spotrebiteľa zistiť výšku zostatku nesplatennej istiny ani úrokov, prípadne iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k/). Všetky uvedené náležitosti zákon uvádza ako obligatórne a ich neuvedenie sankcionuje tým, že úver

sa považuje bez úrokov a poplatkov (podľa § 11 ods. 1 písm. a/ Zákona č. 129/2010 Z. z.). Vzhľadom k tomu, že odporca uhradil do rozhodnutia súdu sumu 990,04 Eur a bol mu poskytnutý úver vo výške 851 Eur, ktorý sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, z týchto dôvodov pohľadávka odporcu zanikla splnením. Na základe uvedených skutočností návrh navrhovateľa ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, keďže si žiadne neuplatnil.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ. Namietal nesprávne právne posúdenie veci pri výklade podmienok Zákona č. 129/2010 Z. z.. Poukázal na skutočnosť, že ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona č. 129/2010 Z. z. bolo prijaté na základe transpozície smernice Európskeho parlamentu a Rady 208/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere. Podľa článku 10 ods. 2 písm. h/ uvedenej smernice uviedol v zmluve výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky, prípadne úhrada za poistenie a poplatok za možnosť zmeny splátok. Okresný súd nesprávne vyložil aj podmienky uvedené v § 11 ods. 1 písm. a/ a b/ Zákona č. 129/2010 Z. z., t.j., že Zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/. Písomná forma právneho úkonu nebola spochybnená ako jedna z nevyhnutných podmienok tejto zákonnej sankcie (bezodplatnosti). Okresný súd spojku „a“ v § 11 ods. 1 písm. a/ vykladá bez akéhokoľvek odôvodnenia vo význame spojky „alebo“, čím do veľkej miery zmenil dosah tohto ustanovenia. Nesúhlasí s názorom okresného súdu, že z obsahu zmluvy nie je zrejmé, z akých predpokladov pri výpočte RPMN vychádzal. V danom prípade pri výpočte RPMN vychádzal zo vzorca, ktorý je uvedený v Prílohe 2 Zákona č. 129/2010 Z. z.. V konaní alebo zmluve nemusí preukazovať, z čoho pri vyjadrení hodnoty RPMN vychádzal, nakoľko je viazaný zákonom. Takýto postup by bol na mieste, ak by hodnota RPMN nebola určená správne. Okresný súd nesprávne vyložil aj podmienky uvedené v § 9 ods. 2 písm. h/ Zákona č. 129/2010 Z. z.. V danom prípade bol tovar dostatočne opísaný, pričom okresný súd nedôvodne zamieňa podmienky uvedené v § 15 ods. 1 s podmienkami uvedenými v § 9 ods. 2 písm. h/ Zákona č. 129/2010 Z. z.. Slovné spojenie použité v § 9 ods. 2 písm. h/ „opis tovaru alebo služby, na ktoré sa Zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje“ nie je možné stotožniť s „druhom“ Zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedeným v § 15 ods. 1. Na základe uvedených skutočností žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 201, § 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozhodnutie v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p., v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Hoci okresný súd uvádza viacero dôvodov, pre ktoré návrh navrhovateľa v časti zaplata istiny považoval za nedôvodný, základným a prvotným dôvodom zamietnutia návrhu navrhovateľa bola skutočnosť, že zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje povinné náležitosti stanovené v ust. § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ, a preto v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a/ a b/ ZoSÚ sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

V tomto smere sa odvolací súd v zásadných a rozhodujúcich zisteniach a záveroch stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto sa obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov rozsudku okresného súdu a na zdôraznenie vecnej správnosti len doplnil (zopakoval) niektoré podstatné skutočnosti (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Z ustáleného skutkového stavu okresným súdom vyplýva, že medzi navrhovateľom a odporcom bola uzavretá spotrebiteľská zmluva o revolvingovom úvere, na ktorý sa aplikujú ustanovenia Zák. č. 129/2010 Z. z. a ustanovenia o ochrane spotrebiteľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ a b/ ZoSÚ účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1.

Pre spotrebiteľský úver sa v ZoSÚ z hľadiska formálnych náležitostí vyžaduje písomná forma zmluvy a obsahové náležitosti zmluvy sú vymedzené v § 9 ods. 2 ZoSÚ. Vyššie citované ustanovenie § 11

ods. 1 ZoSÚ vymedzuje prípady, kedy sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ide vlastne o špeciálnu právnu úpravu absolútnej neplatnosti právneho úkonu. Tým, že zákon nedodrží iba niektorých obsahových náležitostí zmluvy, ako aj písomnej formy postihuje neplatnosťou, robí z týchto náležitostí nevyhnutnými podstatnými obsahovými náležitosťami zmluvy. Predpísaná písomná forma musí byť zachovaná vo vzťahu k esenciálnym, teda k podstatným obsahovým náležitosťam zmluvy. Pokiaľ zmluva uzatvorená medzi účastníkmi niektorú z náležitostí vymenovaných v § 11 ods. 1 ZoSÚ neobsahuje, nie je zároveň vo vzťahu k tejto náležitosti zachovaná písomná forma a poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Uvedený výklad zodpovedá zmyslu a účelu Zákona č. 129/2010 Z. z.. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Tento výklad dopadá aj na zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle citovaného zákona s poukazom na § 1 ods. 8 ZoSÚ, kde je vyjadrená subsidiarita Občianskeho zákonníka, ako aj subsidiarita osobitných predpisov.

Východiskom spotrebiteľskej ochrany je názor, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo faktickom nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych služieb a konečne možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednania pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle. Autonómia vôle, ktorá je elementárnou podmienkou fungovania materiálneho právneho štátu nie je úplne absolútna, ale je limitovaná v rámci spotrebiteľských vzťahov princípom ochrany tej osoby, ktorá predstavovala právny úkon s dôverou v určitý, druhou stranou jej prezentovaný skutkový stav.

Práve z vyššie uvedeného dôvodu bol prijatý Zákon č. 129/2010 Z. z. a ustanovil osobitné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy tak, aby za účelom odstránenia vyššie uvedenej faktickej nerovnováhy bol spotrebiteľ účinným spôsobom informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a vedel lepšie ako pri nespotebiteľskej úverovej zmluve posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho z uzatvorenej úverovej zmluvy. Niektoré ustanovené náležitosti zákonodarca v prospech ochrany spotrebiteľa preferoval až do takej miery, že ich neuviedenie v písomnej forme sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatnosťou úveru ako sankciou pre dodávateľa, ktorý nerešpektuje zákon a tým spotrebiteľa vystavuje nerovnému postaveniu. Medzi takéto ustanovenia nepochybne patrí uvedenie konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ) a uvedenie výšky a počtu termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ). Nato, aby bol považovaný spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a/ a b/ ZoSÚ stačí, že chýba jeden z údajov vymedzených v tomto ustanovení.

Účelom náležitostí ustanovenej v § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona č. 129/2010 Z. z. je, aby spotrebiteľ vedel rozlíšiť aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, čo mu tiež umožňuje zorientovať sa v danej situácii, pretože potom nie je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho platbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a ďalšie poplatky, teda odplatu navrhovateľa. Keďže v zmluve nie je náležite určené, v akej časti má byť započítaná splátka na istinu, v akej časti na úrok z istiny, alebo poplatku, spotrebiteľ by nemal vedomosť v akej časti má zaplatenú istinu (v akej časti ju veriteľ započítal na zaplatenie istiny) a v akej časti ostatné poplatky. Práve i z tohto dôvodu zákonodarca uvedené označil ako podstatnú náležitosť spotrebiteľskej zmluvy o úvere, bez ktorého uvedenia sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Keďže uvedené údaje zmluva uzatvorená medzi účastníkmi, ako správne konštatoval okresný súd, neobsahuje, nemožno potom konštatovať splnenie písomnej formy zmluvy vo vzťahu k týmto podstatným náležitosťam zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto poskytnutý úver navrhovateľom odporcovi je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Krajský súd sa nestotožnil s odvolacou námietkou navrhovateľa, že na základe transpozície smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 208/48/ES o Zmluvách o spotrebiteľskom úvere do ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona č. 129/2010 Z. z. bolo postačujúcim uvedenie výšky, počtu a frekvencie splátok spotrebiteľa bez toho (ako bolo vyššie konštatované), aby v jednotlivých splátkach nebolo uvedené, aká časť splátky predstavuje platbu na istinu, aká časť na úroky a aká časť na poplatky.

Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. h/ Zákona č. 129/2010 Z. z. v znení, ktoré aplikoval okresný súd, ako aj v aktuálnom znení, ako jednu z náležitostí, ktorú musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, uvádza aj opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje v prípade, že ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere.

V prípade zmluvy o viazanom spotrebiteľskom úvere (§ 15 Zákona č. 129/2010 Z. z.) sa dojednáva spotrebiteľský úver výhradne na financovanie zmluvy o kúpe konkrétneho tovaru alebo poskytnutí konkrétnej služby, pričom tieto dve zmluvy tvoria obchodný celok. Uvedené zákonné ustanovenie pri identifikácii tovaru alebo služby používa termín „konkrétny“, čo je užší pojem ako pojem, ktorý používa § 9 ods. 2 písm. h/ „opis“ tovaru alebo služby. V tomto kontexte je potom potrebné vykladať aj obsah úverovej zmluvy uzatvorenej medzi účastníkmi konania a ustáliť, či išlo o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby, prípadne či išlo o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 15 cit. zák.. Ďalej možno prisvedčiť odvolateľovi, že pri špecifikácii tovaru, na úhradu ktorého má poskytnutý úver slúžiť, je potrebné vychádzať aj z okolností uzatvorenej zmluvy a túto špecifikáciu posudzovať z hľadiska vedomosti zmluvných strán o tom, aký tovar má byť predmetom financovania.

Okresný súd bez bližšieho odôvodnenia konštatoval nedostatočné označenie tovaru, nezaoberal tým, kedy by bolo možné považovať označenie tohto tovaru za dostatočné. Opätovne krajský súd zdôrazňuje, že je potrebné skúmať aj konkrétne okolnosti uzatvárania predmetnej zmluvy, najmä z hľadiska vedomosti zúčastnených strán, čo má byť jej predmetom a či označenie „nádoby“ nemožno považovať za dostatočne určité tým, že je označený ich výrobca, prípadne predajca, napríklad z dôvodu, že tento výrobca vyrába iba jeden nezameniteľný druh nádob, prípadne predajca má len k dispozícii jeden druh nádob, ktoré nie je možné zameniť a podobne.

Na základe týchto skutočností krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže bolo potrebné, aby okresný súd posúdil, či uvedená úverová zmluva má charakter zmluvy o viazanom úvere v zmysle § 15 Zákona č. 129/2010 Z. z., prípadne, či ide „iba“ o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar a v zmysle právneho názoru vysloveného odvolacím súdom posúdil určitost' označenia tovaru. V tejto časti považoval krajský súd odvoláciu námietku navrhovateľa za dôvodnú.

Obdobne, pokiaľ okresný súd posúdil neplatnosť úverovej zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. j/ Zákona č. 129/2010 Z. z., rozsudok okresného súdu nezodpovedá podmienkam uvedeným v § 157 ods. 2 O.s.p., keďže z rozsudku nie je zrejmé, aké predpoklady pre výpočet RPMN mali byť v zmluve použité, resp. v čom spočíva absencia uvedená v týchto predpokladoch, ktorá spôsobuje ako následok to, že zmluva o úvere v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ a b/ Zákona č. 129/2010 Z. z. sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov.

Vzhľadom k tomu, že krajský súd sa stotožnil s vysloveným právnym záverom okresného súdu, že zmluvu o úvere uzavretú medzi navrhovateľom a odporcom je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ v spojení s § 11 ods. 1 písm. a/ a b/ Zákona č. 129/2010 Z. z., nepovažoval za potrebné bližšie sa vyjadrovať k okolnostiam a právnemu posúdeniu veci okresným súdom pri výklade namietaných podmienok uvedených v § 9 ods. 2 písm. h/ a j/ Zákona č. 129/2010 Z. z., keďže z hľadiska vecnej správnosti rozsudku okresného súdu je to pre dané právne posúdenie veci právne irelevantné.

Z uvedených dôvodov preto krajský súd rozsudok okresného súdu ako správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol v zmysle ust. § 244 ods. 1 aplikujúc ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, keďže v súlade s ust. § 151 ods. 1 O.s.p. si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.